

POSTANOWIENIE

3 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 3 grudnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi J.J. M.J., M.J.1
i S.J. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 1 kwietnia 2025 r., XXVII Ca 927/24 (XXVII WSC 44/25),
wydanego w sprawie z powództwa J.J., M.J., M.J.1 i S.J.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od J.J., M.J., M.J.1 i S.J. na rzecz P. Spółki Akcyjnej w W. po 135 (sto trzydzieści pięć) złotych, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia skarżącemu do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(M.T.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 1 kwietnia 2025 r., wydanym w sprawie z powództwa J.J., M.J., M.J.1 i S.J.1 przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W., o zapłatę, na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 6 października 2023 r., Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił apelację (pkt 1)

i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2).

Powodowie zaskarżyli skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok Sądu Okręgowego w całości, wskazując na naruszenie: art. 5 ust. 3 w zw. z punktem 14 preambuły Rozporządzenia (WE) nr 261/2004; art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 w zw. z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 17 września 2015 r. (C-257/14), art. 4 ust.3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, którego celem jest uzyskanie prejudykatu umożliwiającego dochodzenie od Skarbu Państwa roszczeń odszkodowawczych za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej.

Zgodnie z art. 424⁵ k.p.c., skarga powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi; wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem. Ponadto skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego.

Jak zaznaczono powyżej, skarga jest traktowana jako nadzwyczajny środek prawny. W związku z tym musi spełniać nie tylko wymagania formalne stawiane pismu procesowemu (tak jak przewiduje art. 424⁵ § 2 k.p.c.), ale też rygorystyczne wymogi określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. (które zostały wyliczone powyżej). W kontekście każdego z tych wymogów (art. 424⁵ § 1 k.p.c.) należy wskazać, że ich niespełnienie nie podlega „uzdrowieniu”, lecz skutkuje, z mocy art. 424⁸ § 1 k.p.c., obligatoryjnym odrzuceniem skargi.

Wniesiona skarga nie spełnia wymagania wymienionego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., nie uprawdopodobniono bowiem wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Celem dochowania wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4) k.p.c. należy: po pierwsze - zamieścić w skardze oświadczenie, że skarżący doznał określonej szkody, i po drugie - uwiarygodnić to oświadczenie przez powołanie i przedstawienie określonych dowodów i innych środków niebędących dowodami, ale wskazujących na prawdopodobieństwo wystąpienia szkody (zob. postanowienie SN z 23 września 2005 r., III CNP 5/05). Oświadczenie o wystąpieniu szkody powinno określać rodzaj, zakres oraz rozmiar szkody, wskazywać czas jej wystąpienia i istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem (zob. postanowienia SN z: 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16; 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141; 27 października 2005 r., V CNP 28/05; 5 marca 2015 r., I CNP 27/14; 10 grudnia 2015 r., IV CNP 37/15). Uwiarygodnienie wystąpienia szkody musi obejmować wskazanie konkretnych środków, w tym dowodów, innych niż objęty skargą wyrok, które świadczą o tym, że wystąpienie szkody jest prawdopodobne (zob. postanowienie SN z 25 sierpnia 2015 r., II CNP 151/15).

Ograniczenie się do stwierdzenia, że skarżący ponieśli szkodę w wysokości po 250 euro polegającą na nie zasądzeniu na rzecz powodów zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot, nie czyni zadość ustawowemu wymaganiu. Nieuwzględnienie powództwa nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości dochodzonego przez powodów roszczenia. Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze bowiem będzie prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego zob. postanowienia SN z: 25 sierpnia 2015 r. II CNP 15/15; 14 kwietnia 2016 r., III CNP 2/16). Poniesienie takiego uszczerbku w związku z oddaleniem powództwa strona powinna wykazać w sposób wyżej przedstawiony, czego skarżący nie uczynili. Skarżący nie powołali ponadto w skardze żadnych - poza kwestionowanym wyrokiem - środków, w tym dowodów, które uwiarygadniałyby ich twierdzenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, biorąc pod uwagę art. 98 § 1 i 1¹, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1, art. 424¹² k.p.c., § 10 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(M.T.)

[a.ł]